Emporion

SUMARI

Lleus comentaris: De cara a les Eleccions, per Josep Castells. — *Qüestions d'economia: Per al senyor ministre de Marina*, per Marcelli Audivert. — *Extracte de comptes corresponent a la festa vigatana celebrada el dia 1 d'octubre en el Cinema Montgrí.* — *Tossa-vila vella*, per P. Castells. — *Noticies.* — *Remitit*, per Lluis Pujol

Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

ANTIGA I ACREDITADA CONFITERIA

BATLLE

Casa fundada en 1880.

Dolços variadíssims, Bombons, Caramels, Capses de luxe, Conserves, Vins i Licors de les millors marques

Diverses especialitats exclussives d'aquesta casa

Comerç TORROELLA DE MONTGRÍ

-: TINTORERIA :-

E. MONTROIG

-: Rentats en sec :-
Encàrrecs i dols a les 6 hores d'entrega
-: Planxats a màquina :-

Taller: PRIMITIU ARTIGUES
Despatx- AVINGUDA DE LA REPÚBLICA
TORROELLA DE MONTGRÍ

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper català

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

BANC DE PALAFRUGELL

Capital 2.000.000 de pessetes. Reserva 525.000 pessetes.

Casa Central: PALAFRUGELL

Sucursals: SANT FELIU DE GUIXOLS, LA BISBAL i TORROELLA DE MONTGRI.

COMPRA I VENDA DE VALORS, DESCOMPTES, MONEDES ESTRANGERES, IMPOSICIONS I COMPTES CORRENTS.

Llibretes d'Estalvi. - Imposicions des de 5 pessetes.

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY II
SEGONA EPOCA

Torroella de Montgrí, 29 d'octubre de 1933.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Torroella, un any .
Fora, un any .
Estranger, un any .

Núm. 238

LLEUS COMENTARIS

De cara a les Eleccions

Malgrat el caràcter independent del nostre periòdic, com ja hem dit altres vegades, si volem seguir el ritme dels esdeveniments, si volem donar una mica d'interès i de vivacitat als nostres lleus comentaris no tenim més remei que recollir aquells fets que provoquen un estat d'opinió i que per tant, tenen una importància notòria. I digueu-me, de què podríem parlar avui amb més fonament de causa que de les eleccions generals convocades pel dia 19 del mes que ve?

Tots els partits, o millor dit, tots els que segueixen el curs de la vida política nacional coincideixen en un punt de vista comú: en la importància capitalíssima, en l'enorme transcendència que tindrà la propera lluita electoral per a la renovació de les Corts d'Espanya.

Fa una pila de dies que els temes d'abans, tant en la premsa d'esquerra com en la premsa de dreta, han passat ha segon terme. No es parla d'altra cosa que de les eleccions. Adhuc esdeveniments internacionals d'una extremada gravetat—com la retirada d'Alemanya de la Societat de les Nacions—resten empetitits davant el gruix i la intensitat que han pres entre nosaltres els temes electorals.

Tot amb tot, el poble, la massa, no vibra pas amb l'empenta creixent i impetuosa de les altres vegades. Ens fa l'efecte que el cos electoral, que l'opinió pública sofreix com una mena de colapse, com un abatiment general produït per aquests dos anys llargs de viure en una constant tensió de nervis, tensió capaç d'aplanar i d'encongir l'organisme col·lectiu més fort, la naturalesa més ben dotada.

Bé, bé; no us preocupeu que ja s'arriaran —diu el comentarista de cafè—. *S'arriaran tant bon punt els hagin escalfat les orelles amb un parell de discursos de la flamaraca!*

Potser sí, o potser no. El cas és, que, per ara i tant, no es nota pas altra cosa sinó que la gent va una mica més depressa a comprar el diari; que s'empassa amb fruïció aquests grans titulars: «Unió de dretes». «Front únic d'esquerres». «Radicals a la conquesta del poder», etc. Després d'aquests enunciats hom gira full, arrufa el nas, s'arronça d'espatlles i fa com aquell que diu:—*Ja ho sentirem a dir si per cas*,

I el cert és que val la pena de fixar-s'hi. Del resultat d'aquestes eleccions en depenen moltes coses. Són dues concepcions en pugna; dues ètiques polítiques; dos sistemes ben diferents d'entendre el govern. I, sobretot, que ara sí que ha vingut allò que els comentaristes ens havien dit tantes vegades: anem a estructurar, anem a definir el perfil de la jove República espanyola.

Ultra això, que en podríem dir d'ordre assencial, hi ha un altre aspecte encara, que farà devenir històriques les eleccions que anem a celebrar. Ens referim a l'exercici del dret electoral, de la dona, per primera vegada.

S'han sentit dir tantes coses referent al vot concedit a la dona, que és feina inútil venir a repetir una sola de les moltes deduccions i suggerències. A més a més, nosaltres ens ho mirem més aviat sota un punt de vista personal i en aquest cas, tenim l'esperança que per mica que la dona es faci digna dels drets que li acaben d'ésser reconeguts, per poc que se'ls estimi aquets drets i que en faci bon ús, veurem com canvien els tractes i els costums electorals; veurem com s'acaba l'imperi dels energúmens i que ja no es necessita epidermis d'elefant per anar desinvolt pels carrers. Tot plegat demostra que les groleries, les amenaces i els insults d'abans podem veure'ls substituïts per la simpatía i per la generosa rialla de la dona airosa i decidida, la qual amb la papareta a la mà passarà amb arrogància entre mig dels homenots que acostumem a formar grups davant de les portes dels col·legis.

Aquest serà el guany més positiu que durà la dona a les nostres lluites polítiques, lluites que de rurals i salvatgines devindran humanes; devindran sentimentals, dolces i manyagues com una pel·lícula de Greta Garbo.

JOSEP CASTELLS

QUESTIONS D'ECONOMIA

Per a el senyor ministre de Marina

Amb ànim de cridar l'atenció a l'actual ministre de Marina prop d'un important problema de nostra economia nacional, ens permitem escriure aquestes línies, a les quals voldríam saber portar tot el calor de convicció que una qüestió de vital importància per al litoral espanyol i, sobre tot per a una classe soferta i oblidada que, impotent per a fer sentir la seva veu, es va extinguint en la misèria sense que acudeixi la ma salvadora que, donant adequada orientació al seu problema, a un problema nacional, podria encarrilar i fer que florís de nou una indústria que està casi esgotada i ha arrastrat amb sí a la misèria, la immensa població que d'ella vivia.

Es proverbial que a Espanya, pais que deuria ésser marítim per excel·lència, s'hagi desenrotllat sempre la vida oficial d'espatlles al mar, de cara a la meseta com un pais continental, malgrat i tenir en ell una de les fonts de riquesa més sanejades i d'esser els seu litoral, com sa abnegació per a el treball i el seu amor a la llibertat, els que continuament han embranzit la nació pel camí del progrés.

Els treballadors del mar, en particular la immensa majoria dedicada a la pesca, han viscut sempre en complert divorci amb els Poders públics; unes lleis militars arcaiques, anquilosades, inservibles, han vingut essent lletra morta, i a causa d'això un complet abandó, una completa anarquia ha portat la misèria als pobles de nostra litoral. Els pobles del Mediterrà català, un temps floreixents, veuen aniquilar per elements destructius, poderosos després de la post-guerra, la seva indústria pesquera.

Espanya, amb un litoral prop de 3.500 kilòmetres d'extensió, costa d'on es venia extraient peix per valor d'uns cinc cents milions de pessetes a l'any, prop de cent-mil homes dedicats

a dita indústria, per oblit dels encarregats de legislar i per incúria dels que tenen de fer complir les lleis, veu desaparèixer ràpidament sa fauna marítima i contemplem com es filtra la misèria en uns pobles on mai no es pensà que la crisi de l'época pogués fer presa.

Els procediments de pesca han evolucionat al travers dels temps, la legislació reguladora d'ells ha permanescut estacionária, i si en sa època havia tingut alguna eficàcia, ha sigut més tard impotent per a evitar el desbordament i l'abús. La introducció de nous sistemes en l'art de la pesca ha permés saltar se galantment el que abans hagués pogut ésser una barrera. En la pesca d'arrastre imponia antany la Naturalesa mateixa el compliment de la llei, puix que utilitzant el vent com única força motriu, no era possible més sol lució que abandonar aquest procediment d'abril a octubre, quan els corrents d'aire són en nostres costes fluixos i inconstants, fent-se així, automàticament, el periode per a la veda prescrit. Però des de fa uns anys la cosa ha variat en absolut; l'introducció del motor d'expiosió permet arrastrar les xarxes en tot tembs i a totes hores, xarxes tan espeses que no deixen escapar el més insignificant infussori; encaja que la llei fixi una zona dintre de la qual queda prohibit el perseguir la fauna costera, són els seus límits difícils de controlar, ancara que les autorilats d'ell encarregades despleguin més zel en l'actualitat, a la nit es burlen fàcilmeni en el mar aquestes disposicions degut als escassos medis de policia de què disposa, al poc estímul dels encarregats de la vigilància i a la falta de sancions que als transgressors s'apliquen.

Així tenim que per mitjà de l'*arrastre* continuat, ininterromput durant tot l'any, no s'escapa ser vivent que sobrenedi uns pocs metres del sól submarí, quedant un sól de mar més net i escombrat que el sól de les eres una vegada acabada l'época del batre. Per altra part, la pesca amb llum artificial potentíssima, sense reglamentar la malla, destrueix tot el que té vida i acudeix enlluernat a la trampa. Per si això fos poc amb l'afany de donar més satisfacció a l'ambició insaciable, on els anteriors perirets no poden arrancar-lo tot, acudeix aviat la dinamita, que amb ses formidables explosions fa pujar exànime a la superfície absolutament tot el que pogués haver-hi amb vida en els llocs de poca profunditat, no essent rars els casos en que manipuladors d'aquests mortífers procediments hagin pagat amb membres del seu cos i fins amb sa mateixa vida el tribut a l'explosiu.

Aquests procedimets sense fre, intensificats cada vegada més, han emprés una tan boja carrera que si no s'acudeix de seguit amb el remei acabaran per extingir la pesca en nostre litoral, d'on hem vist desaparèixer en un espai de temps més petit que un quaat de segle, algunes espècies abans abundants i de molt consum. Avui veiem podrir-se en les magnífiques platges de nostra Costa Brava les embarcacions de modest pescador, que venen a augmentar aquest, per a tots vergonyós, exèrcit de parats.

Si les seves ocupacions ho permetessin, senyor ministre de Marina, quina obra d'humanitat tan gran faria dedicant-se una estona a l'estudi per a dar amb la solució —que ens apar fàci.— d'un problema de tanta importància per al proletariat de nostre litoral, i com li agrairíen aquests milers i milers de famílies oblidades de sempre per l'Estat que avui veuen extingir per moments els seus mitjans de vida y el pervindre per a les seves generacions futures!

El ministeri de Marina no té per única missió ja d'augmentar les esquadres d'antany les quals tenien d'abatre el turc, ni ensinestrar la gent de nostre mar per a la guerra. La guerra d'avui no és tan vistosa, és més sorda, més fonda: l'enemic és més subtil, no s'abatirà ja amb canons ni amb potentes esquadres; la lluita és contra la misèria, enemic que no es pot véncer amb manaments i ordes donades des d'un pont de vaixell; només un estudi profund de la realitat, solucions adaptades a cada cas per a que ataquin el mal en la seva arrel podríen

conduir al triomf en aquest caos econòmic-social.

MARCEL·LÍ AUDIVERT

EXTRACTE DE COMPTES CORRESPONENT A LA FESTA VIGATANA CELEBRADA EL DIA 1 D'OCTUBRE EN EL CINEMA MONTGRI

INGRESSOS

Localitats socis	186	pessetes
» públic	325	»
Quotes protectors	260	»
Total ingressos	771	pessetes

DESPESES

Bolo 5 actrius	105'—	ptes.
Viatge actrius Barcelona-Vic	14'40	»
Fonda actrius a Vic	50'—	»
Dinars a Girona 2 xofers	12'—	»
Bolo apuntador	16'—	»
Programes i cartells propaganda	45'50	»
Autòmnibus de Vic	240'—	»
37 sopars fonda Comerç	185'—	»
Lloguer Cinema Montgrí	150'—	»
Begudes	12'—	»
Subvenció actriu Vendrell	10'—	»
Tramoïsta C. Bayot	6'—	»
Transportar armònium	1'—	»
Despeses	826'90	»
Ingressos	771'—	»
Dèficit actual	55'90	ptes.

NOTES.— Com que manquen a recollir encara, algunes quotes de protectors, no podem donar la llista definitiva fins al número que ve. Entretant, se'ns prega donem grácies a tots els bons torroellencs que possibilitaren la celebració d'aquesta festa d'aproximació vigatana-torroellenca.

—Cal agrair al senyor Rector Mn. Narcís Camps l'atenció que tingué de facilitar un armònium.

—Cal remerciar també la generositat del conserge del cinema, senyor Jaume Duran, el qual reduí a un cost mínim el preu de les consumacions.

TOSSA - vila vella

(Al respectable senyor Miquel Cruanyes, a qui dec el goig d'aquesta felis excursió.)

Fa pocs dies, encara em trobava en mig de les suredes de la vila de Tossa, un dels pobles més típics de la nostra Costa. Tossa és avui força coneguda, fins i tot a l'estranger, per les belleses que l'envolten tant per mar com per terra. Però, sobretot, Tossa es coneguda per la seva interessant *vila vella* la qual li ha donat gran reputació.

Vila vella és el veritable, és l'autèntic poble de Tossa, i també, podem dir, que les construccions de *vila vella* representen la verdadera història de la Tossa antiga.

La *vila vella* està edificada sobre un troç de terra que s'endinsa dins del mar, acordonada per les massisses muralles i les esbeltes torres.

Cada pedra de *vila vella* tanca una història, cada recó guarda encara els restes d'una vida passada.

Carrers plens de flors, finestrals i portes, tot forma un admirable conjunt d'art.

Després fora de les muralles, viu el poble novell de Tossa, o sia, el poble actual, i aquest sí que no té la importància de l'altre, puix es un poble com tants en trobem per la mateixa costa. La majoria dels seus habitants són pescadors; els altres treballen la terra.

Una porta magnífica, és l'entrada de *vila vella* i al seu costat, una torre alta s'aixeca amb arrogància i mira les teulades del poble. Segueix amunt l'acordonat de les muralles fins acabar a sobre mateix del mar on hi queda,

com a capçalera, la més bonica i esbelta de les torres de la vila, la *Torre d'en Joanàs*. La pedra cau tallada sobre el mar i la torre, allargant-se cel amunt, magestuosa, talment sembla que els núvols juguen amb ella coronant la seva testa.

Més amunt d'aquest lloc, seguint cap a la dreta, es conserven els restes d'una església. Es l'església del poble que encara part del sostre s'aguanta, i fins i tot, una imatge, segurament d'algun sant venerat en aquells temps, és gravada sobre una pedra. Baixant, ens trobem sobre mateix d'una cala petita, però, deliciosa, és la cala «d'es Codolâ». Les aigües s'esmunyen allí quietes que sembla que s'adormen i grups de petites embarcacions resten per la platja arrecerades i fan més bonic i més acolorit el païsatge. La vegetació allí és ubèrrima: ginebres i pins, arbres i plantes es troben a cada pas, i si pogués, fins diria que s'estalonen mutuament.

Ultra la *vila vella*, té Tossa una costa magnífica. «La mar menuda», «sa Pauma», «les roques dels estudiants»; tot són païsatges plens d'un sens fi de meravelles. Uns quants xalets s'aixequen de cara al mar amb algunes terrasses i pérgoles des d'on es domina el poble de Tossa, la platja i part de la costa.

Els típics pescadors fan més agradable l'estada a la vila; hom hi passa moments divertits quan l'expliquen, amb el seu accent mallorquí, facècies de la seva vida de pescadors; de la seva vida aventurera.

A la nit, quan tot dorm, és una cosa deliciosa de contemplar assegut en una roca i amb el mar il·luminitat per la lluna, el va i ve de les onades amb el seu soroll acompassat i suau. I, encara que més tard el mar enfurismat salti per sobre de les roques amb ímpetu arrollador, hom es troba com clavat en el mateix lloc i ja és tard quan abandona amb recança les roques on estava de guaita.

Tossa guarda veritables tresors, per això, doncs. Tossa és avui coneguda per la seva *vila vella*, per les seves platjes i per la seva costa. Però, sobretot, per tot el que recorda i fa viure una història que el curiós excursionista pot contemplar en trepitjar les pedres d'aquells carrers incomparables i en respirar l'aroma de les seves flors, dels seus pins i de les seves arbredes

P. CASTELLS

Tossa, octubre 1933.

ENSENYANÇA ESPECIAL DE
TENEDURIA DE LLIBRES
a càrrec de
Josep Garcia Jorba
Codina, 10 Torroella de Montgrí

NOTICIES

NOCES.—El 7 de l'actual, en l'església parroquial de la nostra vila van contraure matrimonial enllaç, la simpàtica torroellenca Joana Tauler amb el distingit jove barceloní Emili Sagarra. La gentil parella, després de la brillant cerimònia, sortí en viatge de noces cap a Ma-

llorca i altres ciutats de Catalunya.

Enhorabona.

MINA «LA CAPITANA».—Heus ací el nom donat a la mina de ferro que hom cerca a la muntanya gran de la qual, no fa pas gaires temps vam parlar des d'aquestes mateixes planes.

La mina de referència és en el lloc conegut per «clot-de-camalloguera» i la pertanença de la qual ha estat sol·licitada pel senyor Rosend Marin Diví, de Figueres. Més endevant procurarem informar els nostres lector dels treballs que es realitzen.

TEMPESTAT.—Dilluns a la matinada va descarregar damunt de la nostra comarca una tempestat poques vegades vista. En mig d'una pluja torrencial bufava una ventada impetuosa, mentre el soroll de la tronada seguia sense intermitències car els llamps se succeien un darrera l'altra iluminant l'espai amb reflexes de llum gairebé contínua. L'espectacle era emocionant de debó, i excitant i paorós pels temperaments nerviosos.

SUICIDI.—A la veïna ciutat de Palafrugell va suïcidar-se en Josep Garcia, conserge que fou durant alguns anys del café Coll de la nostra vila.

Segons declarà el seu fill, el desgraciat Garcia ja anteriorment havia intentat acabar amb la seva vida.

ANYADA DE BOLETS.—Les darres pluges van intensificar la collita de bolets. Tant de la muntanya gran com de les Dunes n'han sortit a centenars de cistells. Tot amb tot, el bolet ha continuat sient menja de senyors car darrerament es cotitzaven a 1 pessera i a 1'50 la lliure.

Les mestresses del marcat, però, són com sempre les bolataires de Pals les quals fa temps que fan el seu agost en plena tardor.

LA PLUJA D'ESTRELLES.—També entre nosaltres va tenir un feliç èxit la pluja d'estrelles que es registrà dies passats com un petit fenomen de la naturalesa. La gent sortia de casa i prenia posicions com aquell que assisteix a una festa de verbena. I els comentaris pintorescos que suscitava aquella estranya pluja d'estrelles!

REFORMA.—El nostre amic, el popular «Niceto rellotger» ha rejovenit el seu establiment decorant-lo exteriorment amb planxes de marbre artificial i amb dos rètols de lletres vigoroses il·luminades per mitjà d'un procediment especial. De nits sobretot, la rellotgeria de l'amic Anicet Quer, és un «crit» de reclam comercial en mig del nostre carrer de regust clàssic.

NATALICI.—La distingida esposa del nostre particular amic, el conegut industrial Sr. Joan Vila, ha deslliurat feliçment un xamós infant. Per molts anys.

RECOLLIDA DE GOÇOS?—Dies passats entre els posseidors de goços va correr l'alarma que els llacers de la generalitat havien passat amb un camió per tal de procedir a l'arraplega de tots els cans que trobessin. Més tard va saber-se que si bé, realment, havia passat l'auto dels goços, en va deixar més que no n'hi havia. Al menys, la invació dels carrers continua com si tal cosa, sense que valgui per res allò que es diu: qui tingui goços que se'ls mantingui.

TRASLLAT.—Novament l'Ateneu Montgrí s'hostatge en les seves antigües dependències prop del café del Centre Recreatiu. Després de les obres realitzades en aquesta part de l'edifici, la biblioteca de l'Ateneu ha quedat instal·lada en una sala força més espaiosa, més clara i més acollidora. No dubtem que els amics de la lectura celebraran aquest canvi tan favorable.

RECTIFICACIO.—El solt publicat en el darrer número d'Emporion referent al projecte d'ampliació i reparació del camí veïnal del «forn de la calç» fins a la «padrera», cal rectificar-lo en el sentit que no es tracte del camí que va al «coll d'en Garrigás» com deiem equivocament, sinó a la padrera del Castell, o sigui el camí co-

negut «pels apostols». Per això consignávem el guany que aquesta reforma significava en pro d'una ruta vers el Castell i a l'ermita de Santa Catarina.

ACCIDENT D'AUTO. — Dies passats el comerciant peixeter Joan Terrades, més conegut vulgarment per *Joanet Teresera*, sofrí un accident amb la seva camioneta. Sembla que hom va perdre la direcció i l'auto es desviá amb tant mala fortuna pel propietari, que aquest en treure el braç per la finestreta va sofrir l'aixafament dels dits d'una mà. En canvi el conductor del cotxe sortí il·lès de l'accident. El ferit fou traslladat inmediatament a Girona per tal d'operar-lo.

NECROLOGICA. — El dia 21 prop-passat va morir a la seva casa pairal de la nostra vila, el conegut torroellenc Ricard Major. El finat era persona molt considerada particularment entre l'estament terrassà amb el qual compartia els seus lleures i les seves aficions decantades sempre per les coses del camp. Era conegut també, com a un dels més populars caçadors de la comarca. Havia estat sempre un aucell de bosc, fins a tal punt, que, seguint-li esplicar alguna de les seves caceries, hom es feia l'efecte de trobar-se col·locat davant d'un mapa en relleu— tal era el seu coneixement profund de la nostra muntanya, coneixement adquirit a còpia de tants anys de trescar pels camins i corriols amagats en mig dels garrigars més espessos.

A l'acte de l'enterrament, que tingué lloc el diumenge passat, hi assistí numerosa i distingida cancurrència. La presidència del dol era formada pels diputats al Parlament Català senyors Romeva i Blasi, junt amb altres familars del difunt entre ells, l'alcalde de la vila senyor Pujol i el conegut industrial senyor Gabriel Quintana.

Des d'aquestes planes tremetem a la familia del nostre malaguanyat amic Ricard (a. c. s.) l'expressió de la nostra pregona condolença, condol que d'una manera particular adressem a la desconsolada nevoda, senyora Maria Bosch de Romeva.

TRISTA NOVA.—Acaba d'arribar a la nostra redacció una nova ben desoladora, el nostre volgut conterrani, en Josep Vidal, plora la pèrdua del seu malaguanyat fill Francesc, prestigiós doctor en medicina de la capital Valenciana.

Tots recordem que tot just fa tres mesos la família Vidal es trobava entre nosaltres en viatge de repós i de convalescència pel seu fill malalt. Una vella d'istiu, la Junta de l'Ateneu visitava a la distinguida família torroellenca de cor i d'esperit malgrat la seva llarga absència. La visita no podia resultar més agradabilíssima per una i altre banda. El jove doctor no es cansava d'interrogar als ateneistes sobre el moviment nacionalista-català, movimeni que a València —val a dir— te poques simpatíes. Així i tot, en l'esperit del doctor s'endinsava una curiositat molt viva, un interés marcat per entendre l'idea de pàtria que tenim els catalans. La seva conversa era pulida i les seves interrogacions, d'home intel·ligent, a malgrat d'estar hom ben lluny de compartir els seus punts de vista. Que ens havia de dir que aquella entrevista havia d'ésser la primera i la darrera entrevista?

Emporion s'associa al dol de la família Vidal, dol que amb nosaltres comparteixen tots els seus numerosos amics de Torroella.

COMIAT. — Després d'haver passat una llarga temporada entre nasaltres, nostre convilatà en Josep Aleñà i la seva família han tornat a Buenos Aires. Els desitgem un bon viatge i els comiadem amb un: A reveure.

NOMENAMENT. — Nostre company n'Eduard Viñas, ha estat nomenat representant, en nostre vila, de la Societat d'Autors d'Espanya, per a el cobrament dels drets d'autors que concedeix la llei de Propietat intel·lectual.

IMP. P. CASADEVALL.-TORROELLA DE MONTGRI

REMITIT: *Del que fins ara a desempenyat el càrrec d'Alcalde de la nostra vila, senyor Lluis Pujol, hem rebut la següent comunicació, la qual reproduim literalment, tant per la qualitat de la persona que la signa com per la importància del seu contingut.*

Sr. Miquel Payet, Present

Volgut amic: Des de fa algun temps, com tu ja has pogut notar en les nostres converses, no estic del tot conforme amb l'actuació del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya en el qual militem.

Mai nohe faltat, ni penso faltar, amb els meus deures d'associat, i per tant, sentiria moltíssim que ningú pogués tirar-me en cara que he comés un sol acte de indiciplina, mentre he pertangut a l'organització.

Ara bé; apropant-se nous deures que a mi me fóra molt dolorós de complir, és pel motiu que et dirigeixo aquestes ratlles pregan-te vulguis donar-me de baixa del cens polític, que tan dignament presideixes, restant, però, si l'entitat no hi té incomvenient, com a soci protector del Centre Republcà Català.

No me'n vaig a l'altra banda, car penso exactament igual com pensava abans del 14 d'abril. I tinc la complerta seguretat que ara i sempre he coincidit amb tots els companys que són dins de l'entitat moguts per un sentiment polític desinteressat i no per cap benefici personal; no per a contribuir a una lluita d'interessos; a una lluita de classes.

Com és natural, en seperar-me de la vostra disciplina política dec posar a la vostra disposicic l'Alcaldia i el càrrec de regidor que en representació del partit ostento. En compliment d'aquest deure, avui mateix presento oficialment la renúncia de dits càrrecs.

T'agrairé, això si, que facis constar davant dels nostres companys de Consistori que ni remotament tinc el més petit motiu de queixa de cap d'ells, al contrari, a tots els dec agraïment per haver col.laborat aprop meu amb la major bona voluntat i noblesa. Per aquests motius, més que per altra cosa, és pel que sento profundament que les circumstàncies ens hagin portat en el cas sensible de no poper acabar tots plegats l'obra que amb tant d'entusiasme vàrem començar.

Saps que pots manar sempre a l teu bon amic. LLUIS PUJOL

Torroella de Montgrí 24-10-33

FONDA SIMON

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASAMENTS. BATEIGS, ETC
PREUS ECONÓMICS
Teléfon, 17992

Esparteria, 6

Vidrieria, 12

BARCELONA

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

BARCELONA

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS AMB AIGUA CORRENT I BANY. SERVEI A LA CARTA I MOLT ECONOMIC. PENSIO COMPLERTA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT AL PUNT MES CENTRIC DE LA CIUTAT I AMB VISTES A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

CINEMA MONTGRÍ

PEL·LÍCULES QUE PROJECTARÁ AQUEST CINEMA

DIUMENGE DIA 29 D'OCTUBRE

LA DONCELLA PARTICULAR

amb NANCY CARROLL i GENE RAYMOND

El hombre y el mónstruo

per FREDERICH MARCH - MIRIAM HOPKINS - ROSE HOBART

DIMECRES 1 DE NOVEMBRE **AMOR EN VENTA**

LOS CINCO CHICOS DEL JAZZ